

Dia 1

We blijven Pasen vieren.

Als we 40 dagen nemen voor de aanloop en het overdenken van het lijden, dan minstens ook 40 dagen voor de viering.

De apostelen zijn net aan het vertellen dat ze hem meegemaakt hebben, Petrus, de mensen uit Emmaüs. Dan staat hij er zelf en schrikken ze zich kapot.

Stel je voor, we zingen een paaslied en Hij is er. Wij zouden ons ook een ongeluk schrikken. Horen en geloven, prima, maar meemaken?

Een scala van emoties komt los: verbijstering, angst, ontzetting, twijfel. En later vreugde, stomme verbazing.

Want wat hier gebeurt kan niet, het past niet in ons wereld beeld.

Het kan niet en ook na de opstanding blijft het niet kunnen.

Christus verschijnt maar wordt geen dagelijkse verschijning in ons leven. Hij gaat in en uit. Tot hij helemaal naar de hemel verdwijnt.

Dia 2

Er is een shift nodig in ons denken.

Ons verstand moet ontvankelijk gemaakt worden voor het begrijpen van de Schriften (vers 45). Je ogen moeten geopend worden. Pas als je ziet, zie je het.

Het geheime werk van de Geest van Christus waar je hier een voorproefje van merkt. In dit gedeelte is het ahw pasen, hemelvaart en pinksteren op één dag.

Wat ga je zien door zijn Geest? Het grote geheel, het plan, het achterliggende idee, de opzet, Gods grote lijnen.

Christus als spil van alles. Zijn leven en dood en opstanding.

Hij was dood, echt dood. Kijk maar. Zijn handen en voeten.

Dat is ons probleem, we moeten er mee leren leven. Er is shit, de dood is onafwendbaar, aardbevingen, oorlogsgeweld. Het went nooit, maar we zullen wel moeten. We doen wat we kunnen (of net iets minder) maar dit is de realiteit. Soms heb je hoop, dan leef je op, Christus die wonderen doet, die doden opwekt, genezing geeft, vrede uitdeelt.

Maar het duurt nooit lang. Dan is het over. Zo is het leven.

Dat is ons kader, waarbinnen we ons bewegen en waarbinnen we de dingen kunnen plaatsen en hanteren.

You only live once. Dus moet het nu gebeuren. En als het nu niet gebeurt, gebeurt het nooit meer.

Dia 3

Maar hij leeft twice. Opnieuw.

En echt, dit is geen verbeelding, het is harde tastbare realiteit. Hij is geen spook of inbeelding.

Dia 4

Ons wereldbeeld is zo beperkt tot dit eenmalige leven.

Het wereldbeeld van de apostelen trouwens niet. Die hadden weet van een nieuwe wereld. De opstanding. Als God alles recht zal zetten. Op de laatste dag.

Maar nu blijkt dit niet te kloppen: de laatste dag breekt nu al aan. God heeft nu de zaak rechtgezet. De dood is nu al overwonnen. De nieuwe wereld raakt onze oude wereld nu al aan.

Wonderen van genezing zijn ook zoiets. Even licht de toekomst op. De dood is overwonnen, en wordt opgeschort.

Een aanraking, een tijdelijke overlapping. Nog geen definitieve overgang. Je kunt er nog niet op rekenen, het is steeds weer een verrassing.

In die 40 dagen na Pasen maakten ze het mee, maar zelfs toe niet constant, maar af en toe.

Dia 5

Om het vast te houden als je het niet meer ziet (zalig is hij die niet ziet en toch gelooft) moet je verstand geopend worden. Nu snap ik het!

Niet alleen een kwestie van vertaling maar inzicht. Christus zien, het geheel ontdekken. De Geest van Christus opent het zicht op het grote geheel van de bijbel, leert je je verstand gebruiken en de diepte te ontdekken: Christus als ruggengraat van de heel bijbel.

De bijbel van het Oude Testament (de Schriften in vers 45) en het getuigenis van de apostelen die het meemaakten (het Nieuwe Testament) als houvast van een toekomst die al begonnen is. Als je ogen ervoor open gegaan zijn tenminste. En dat wil hij doen.

Hoe dit uitwerkt lees je in Handelingen 10 als Petrus op bezoek komt bij de Romein Cornelius. We lazen het in Handelingen 10:34-48.

Opvallend is dat Christus niet verschijnt na zijn opstanding aan Jan en alleman maar aan zijn getuigen. En dat hij met hen gegeten en gedronken heeft nadat hij uit de dood was opgestaan. Hij is het. Door Hem gaat God als rechter recht doen. Bij hem mag je nu al een nieuwe start maken. Er is vergeving.

En die vergeving is de start van het complete herstel straks.

Daarom eet en drinkt hij met hen.

Heb je wat te eten?

Dia 6

En je ziet Jezus daar een stuk geroosterde vis eten, wat nog over is van het avondeten. Alleen de graten liggen nog op zijn bord.

Zo echt wordt het nieuw.

Eten en drinken.

Hoe vaak om je Jezus niet tegen aan tafel?

Voor en na zijn sterven.

Daarom eten we samen in de kerk. We denken niet alleen aan Christus, we eten een stuk brood en drinken uit de beker. Tastbaar.

Samen eten is elkaar ontmoeten en accepteren.

Gastvrijheid geven.

Samen eten is het gewone leven delen, kracht opdoen, vieren.

Jesaja 25:6-9.

Zullen we trouwens vis eten later?

Of vegetarisch?

Dia 7

Reinier Sonneveld in Het boek van de natuur stelt deze vraag.

Vreemd dat Jezus na de overwinning op de dood nog een dood dier eet, en in een ander verhaal zelf een vis doodt en roostert (Johannes 21:9).

Nog even een aanpassing aan onze oude wereld?

Maar ook de dierenwereld zal worden hersteld.

Op een paradoxale manier is het beeld van Jezus die tastbaar als nieuwe mens een stuk vis eet een aanwijzing van de tastbaarheid van het herstel van heel de schepping.

Vrede voor mens en dier. Een nieuwe harmonie. Herstel van de schepping.

Dia 8

We vieren minstens 40 dagen pasen.

Om het vol te houden in een oude wereld.

Om hoop te houden.

Om te weten dat wat we met hem en voor hem doen niet vergeefs is (1 Kor 15:58).

We lezen de Schriften van Oude Testament en Nieuwe Testament met Christus als spil, die dood was en leeft.

We proberen ons te oefenen in een nieuw wereldbeeld, niet van you only live once, maar het nieuwe leven is begonnen.

Dia 9

En daarom houden we dit beeld vast:

Christus in ons midden die ons vrede wenst. Zo mooi.

En die gebakken vis eet. Zo echt.

- Ben jij nog in paas-stemming?
- Wat denk je: eten we op de nieuwe aarde vegetarisch?
- Welke emoties zouden bij jou boven komen als Jezus plotseling lichamelijk in ons midden zou staan?
- Is jouw verstand ontvankelijk gemaakt voor het begrijpen van de Schriften? (vers 45)